

[Miljøministeren]

også rigtigt at sige, at masseforekomsternes hyppighed og omfang tydeligvis er taget til gennem de seneste årtier, og da algevækst kræver nærings salte, er der selvfølgelig belæg for at antage, at nærings saltrigdommene bærer et væsentligt ansvar for algeopblomstringen og senere iltsvind.

Netop vinteren 1987-88 ved vi har været præget af meget stor nedbør, og det har bevirket en større afstrømning og udvaskning af nærings salte, især kvælstof, end normalt, og den store udvaskning kan i kombination med for alger gunstige temperatur- og vindforhold have udløst algeopblomstringen.

Imidlertid er algeopblomstringer faktisk et normalt fænomen i naturen og vigtige for livet i havet. Problemet i den foreliggende situation er, at algeopblomstringen har været af ekstrem karakter: Dels er der tale om en ekstra opblomstring af kun én algart i forårsperioden, dels har algekoncentrationen en skadelig virkning på det øvrige plante- og dyreliv.

Algekoncentrationen kan betragtes som en forløber for iltsvind, som forringer bunddyrenes levevilkår, og som for godt et år siden førte til vedtagelsen af vandmiljøplanen, og den seneste tids algeopblomstring understreger vigtigheden af, at vandmiljøplanen gennemføres, og jeg er enig med forespørgerne i, at det naturligvis er et alarmsignal. Med vandmiljøplanen sættes der især ind over for nærings saltbelastningen fra de tre hovedkilder, som også forespørgeren nævnte, nemlig landbrugets gødningsanvendelse, de kommunale rensningsanlæg og de industrielle udledninger. Det vil koste ca. 11 mia. kr. at gennemføre vandmiljøplanen.

De tiltag, der er sat i værk, siden beretningen om vandmiljøplanen forelå i foråret 1987, skal på længere sigt reducere nærings saltbelastningen af vort vandmiljø; de ambitiøse mål i planen skal fastholdes.

For at sikre en byggetime, der er teknisk og fagligt forsvarlig, planlægges tidsrammen justeret til 1994 for så vidt angår de kommunale rensningsanlæg og de industrielle udledninger.

Inden for landbrugserhvervet fastholdes investeringstakten, således at alle husdyrproducenter skal have etableret opbevaringskapacitet til husdyrgødning inden 1992.

I 1990 skal miljøministeren, hvem det så måtte være, give Folketinget en redegørelse for de

foreløbige effekter af vandmiljøplanen. Om en mindskelse af nærings saltbelastningen af vort vandmiljø allerede til den tid vil kunne konstateres, er imidlertid særdeles tvivlsomt, hvilket også kom frem, da vi behandlede planen i foråret 1987, og det er derfor vigtigt, at vi gennem en intensiv overvågning løbende følger resultaterne af planen, så vi kan vurdere, om initiativerne er tilstrækkelige, og, hvis det er tilfældet, vurdere, hvordan vi kan nå de opstillede mål.

Vandmiljøplanen indeholder ud over de konkrete nationale tiltag også en række hensigtserklæringer om det internationale miljø samarbejde, idet en væsentlig del af nærings saltbelastningen af de danske farvande som bekendt stammer fra de tilgrænsende lande.

Algesituationen sætter fokus på forureningen af havene generelt, og situationen bør derfor, som ordføreren var inde på, bruges til at styrke den internationale indsats imod forurening af vandmiljøet mere generelt, og det er sket i forbindelse med Nordisk Råds Præsidiets ekstraordinære møde den 13. juni i år, hvor de nordiske miljøministre enedes om at fremskynde den fællesnordiske handlingsplan imod havforurening. Allerede i august måned vil der være et forslag klar, som behandles på Nordisk Råds ekstraordinære session den 16. november i år – en ekstra session, der alene er helliget miljøpolitikken. Faktisk har der vist tidligere kun været én ekstra session, for Nordisk Investeringsbank, og derfor kan man i virkeligheden sige, at det er bemærkelsesværdigt og jo også et tegn på, at miljøpolitikken i nordisk regi tages særdeles alvorligt.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Norge og Sverige nu har taget initiativ til at iværksætte handlingsplaner med i hovedtrækkene samme indhold som den danske vandmiljøplan. Det er vigtigt, at de nordiske lande følger denne fælles holdning op ved i internationale fora at påvirke andre landes initiativer i samme retning.

Det er også glædeligt, at der er indledt et samarbejde om på fællesnordisk plan at iværksætte et overvågnings- og varslingssystem, som kan bidrage til en bedre forståelse af vandmiljøets tilstand. Dette er fulgt op inden for Pariskommissionen og Helsingforskommissionen samt inden for Nordsøkonferencen. Indsatsen har bidraget til to ministerdeklARATIONER for henholdsvis Nordsøen i november 1987 og Østersøen i februar 1988, og Folketin-